

XXV. évfolyam | 2014/1

HONÉD ALTISZTI F O L Y Ó I R A T

hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján

TARTALOM

Új év, új kihívások	2
A hivatásról	3
Mindig a legjobbat és a legtöbbet adjuk	4
A jövő kulcsa a kommunikáció	6
Vezénylőzászlósi konferencia Szentendrén	8
Elődeink nyomában	9
Volt egyszer egy tanfolyam	10
Poszter	12–13
Az elektronikaiharc-század ellenőrző foglalkozása	14
Poszterkommentár	15
Katonacsalád a „Sziklában”	16
Beteg gyermekek támogatása	17
Karácsonyi összefogás a helikopterbázison	18
A katonák és a zene	20
Hogyan teltek az ünnepek?	21
A Protestáns Tábori Püspökség kiemelt feladatai 2014-ben	22
Ne vessünk	23

ÚJ ÉV, ÚJ KIHÍVÁSOK

„Minden katona tudja, hogy a századparancsnok hiába van tele a legjobb szándékokkal; ha az altisztjei úgy akarják, mégis tehetetlen.” Az idézet Erich Maria Remarque tollából származik. Már fiatalként is megragadott a Nobel-díjas német író könyveiben a katonákról, a háborúról, a katona lélektanáról megrajzolt kép (Nyugaton a helyzet változatlan, Győztesek és legyőzöttek...) Altisztként sokat segítettek az általam olvasott és értelmezett alapvetések abban, hogy megértsem a katonai hivatás lényegét, erőt adott a nehéz helyzetekből való kiút megtalálásához. Mi, altisztek a „megoldások emberei vagyunk”! A legfontosabb feladatunk az alárendeltjeinkről való gondoskodás, azok példamutató vezetése. Feladatunk továbbá előjáróink, feljebbvalóink támogatása. Fontos a tiszti és az altiszti állománykategória szoros együttműködése. Természetesen a Magyar Honvédség struktúrájából adódó feladatrendszer kapcsán az alá-fölérendeltségi, parancsuralmi rendszernek működnie kell. Már fiatal altisztként megtanultam: az a tény, hogy parancsnok vagyok, sokkal nagyobb felelősséggel, pluszmunkával jár, mint kiváltsággal. Azt is megtapasztaltam, hogy azok a vezetők, parancsnokok, legyenek tisztek vagy altisztek, akik inkább a beosztás és rendfokozat „kiváltság” részét látják, élik meg, soha nem lesznek hatékony vezetők.

Jól működő és progresszíven fejlődő, a kor és a szolgálat elvárásainak megfelelő altiszti kar nélkül nincs jól működő haderő. Úgy gondolom, hogy 2013-ban derékasan helytálltunk mindazokon a területeken, ahol elvárásokat támasztottak elénk. Kezdvé a misszióktól, ahol altisztjeinkről nemcsak a közvetlen előjárók, hanem a műveletekben részt vevő szövetséges haderők képviselői is kiemelkedően nyilatkoztak. A NATO legmagasabb szintjein is erősíteni tudtuk az altiszti kar elismertségét. Részt vettünk a jogállási törvény előkészítésében, a szabályzatokba történő bedolgozásban, véleményeztük az elkészült tervezeteket. Történelmet írtunk az összhaderőnemi vezető altiszti tanfolyam végrehajtásával is, hiszen – a Honvéd Vezérkar főnökének támogatásával – a honvéd altiszti kar történetében első alkalommal altisztek dolgozták ki és vezették le a képzést, amellyel a NATO-ban is elismerést váltottunk ki. Végül, de nem utolsósorban végeztük az alaprendeltesünkiből adódó mindennapi feladatainkat.

Hosszú út áll még előttünk, sok feladat vár ránk 2014-ben és azt követően is. Számos kihívásnak kell megfelelnünk addig, amíg a honvéd altiszti kar olyan módon integrálódik a Magyar Honvédség rendszerébe, ahogy azt a feladatrendszerünkiből adódó kihívások megkövetelik. Köszönet mindazoknak, akik eddig is és a jövőben is önzetlenül szolgálták/szolgálják a nemes célt, amelyre altisztként mindannyian felesküdtünk: ez pedig nem más, mint hazánk, Magyarország szolgálata.

Kriston István főtörzszászlós

EGY NEM HAGYOMÁNYOS LEVÉL A HIVATÁSRÓL

Huszonhárom éves vagyok, 2010-ben végeztem Szentendrén a Kinyi Pál Tiszthelyettes Szakképző Iskola gépjárműszerelő ágazatán. Az altiszti avatás után Debrecenben az MH 5. Bocskai István Lövészdandár 39. Lövészszázalój logisztikai századában kaptam első beosztásomat mint rajparancsnok-helyettes. Az iskolában magunkévá tettük, illetve megkaptuk mindazokat az (idillikus) elveket, célokat, szemléletmódot és feladatokat, amelyek pályafutásunkat meghatározzák. A jövőnk, hivatásunkat katonai eskünkkel szentesítettük, azonosulva a fogadalom szövegének fennkölt szavaival. Altisztként helytállni különösen nehéz feladat, hisz a parancsok végrehajtásakor a katonák érdekeit és kötelességeit egyensúlyba kell hozni, a beosztott személyi állomány számára példaként kell szolgálni. Emellett „egy katona mindig katona”, munkahelyen és a civil életben, örömben és bánatban egyaránt.

A „hivatás” sok ember számára csak egy szó a Magyar értelmező kéziszótárban, nekünk viszont az életünk. Rengeteg olyan tevékenység létezik, ami kitölti az emberek hétköznapjait, de nem válik az azt gyakorlók hivatásává. Vannak azonban foglalkozások, melyek ennél többet jelentenek: nem csupán a napi meghatározott időtartamban elvégzett munkára korlátozódnak, hanem átszövik az ember életét és pluszkötelességekkel, erényekkel gazdagítják azt. Hivatás az orvosi munka, hiszen ők az élet mentésére tették fel az életüket, a tanári pálya, melynek gyakorlója a jövő generációinak mutatnak utat, támogatják életünk indulását, társadalomba való beilleszkedését.

A katonai hivatás, mely cikkem témája, az életem. Amikor beléptem a Magyar Honvédségbe, még fogalmam sem volt, milyen súlyú döntést hoztam. Nem szakmát választottam, hanem hivatást. Az első napokban kitörölték belőlünk az „eposzi hősök leszünk” elképzelést, és következett a rideg valóság. Megszűnt az egyén fogalma, közösséggé kovácsolódtunk, egységes célokat, szemléletmódot vettünk fel, melynek végeredményeként megszűntünk civil állampolgároknak lenni és katonákká váltunk. Magunkra öltöttük az „angyalbőrt”, ami a részünkké vált, jelezte összetartozásunkat, történetünket és a magasztos célt: „Hazámat szolgálom!” Hazaszeret, bátorság, elkötelezettség, büszkeség – e tulajdonságok a katonai hivatás velejárói. A katonai szolgálat gyakorlása folyamán megelégedettséggel töltik el a katonát a beérkező fiatalok, akiknek az idősebb bajtársak továbbadják mindazt a tudást és tapasztalatot, amit az évek során megszereztek, magukban elmélyítettek.

A hivatástudat átörpíti az embert élete nehézségein, olyankor nyújt kapaszkodót, amikor már látszólag nincs kiút. Felelősségteljes étellel néz szembe az, aki a haza szolgálatára teszi fel az életét. A hétköznapok történései, feladatai próbára teszik a katonát, ilyenkor biztos kapaszkodót jelent a katonai eskü, mellyel megpecsételtük elkötelezettségünket. Én is emlékszem a ceremónia minden pillanatára. Soha nem felejttem honvédelmi miniszterünk, dr. Hende Csaba avatásunkon elhangzott szavait: „Szolgálatuk legnehezebb óráiban se feledjék, hogy a haza szolgálatának szentelték az életüket!” Pályafutásom

során nem talákoztam még olyan nehézséggel, amely meghátrálásra készített volna hivatásom gyakorlása során. Jelenleg az MH KFOR 9. kontingensben teljesítem külszolgálatomat. Első külszolgálatosként, a végzettségemtől eltérő beosztásban sok új feladattal, megpróbáltatással kell megküzdenem, melyben tapasztaltabb kollégáim nagy segítséget nyújtanak, különösen rajparancsnokom, Vass József törzsőrmester. A szervezett, rendszerezett hétköznapokba hamar belerázódik az ember, egyik feladat jön a másik után, és gyorsan telnek a napok.

A katonai pályafutás jelentős lépcsőjének tartom a külszolgálatot. Gyakorlati tapasztalatokban gazdag feladat; napjainkban elengedhetetlen, hogy a katona éles körülmények között is kipróbálhassa felkészültségét, tudását. Az ottontól való távolság, a folyamatos szolgálat kemény próbának veti alá hivatástudatomat, akaratomat és elkötelezettségemet. Bízom benne, hogy sikeresen és eredményesen teljesítem a külszolgálatomat, és emelt fővel, új tapasztalatokkal térhetek vissza alakulatomhoz, otthoni feladataimhoz és családomhoz.

Csuzi Gábor István őrmester

A Honvéd Altiszti Folyóirat a világhálón:
www.honvedelem.hu/kiadvanyok
www.parbeszed.hm.gov.hu

MINDIG A LEGJOBBAT ÉS A LEGTÖBBET ADJUK...

Brian Sann főtörzszászlós a NATO Szarajevói Parancsnokságának vezénylőzászlósa, illetve rangindós altisztje. Kiterjedt nemzetközi kapcsolatokkal, baráti körrel rendelkezik; személyes ismerősi körében található a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa, Kriston István főtörzszászlós is. Megkeresésemre, hogy nyilatkozzon a Honvéd Altiszti Folyóirat olvasóinak, készséggel igent mondott.

Brian Sann főtörzszászlós

Sann főtörzszászlós 1982-ben csatlakozott az Amerikai Egyesült Államok fegyveres erejéhez. A Fort Knox helyőrségben diszlokáló 1. Páncélos Hadosztály műszaki századánál öltötte magára a mundért. Kemény és szisztematikus kiképzéssel eltelt néhány év után Nürnbergben folytatódott a katonai szolgálata. Bár a hidegháború lassan a végéhez közeledett, azért még bőven akadt dolguk az amerikai katonáknak. Már gyalogos katonaként, 1986-ban kilépett az aktív szolgálatból és csatlakozott Maryland állam Nemzeti Gárdájához. Műszaki alapvégzettségét tartalmazó lövésztapasztalatokkal és -képzéssel megfelve, öt évvel később katonai rendész lett. Hat esztendei szolgálatot követően a rendészszázad első őrmestereként fejezte be ezt a pályaszakaszt. Tudására és szakmai felkészültségére ismételtelen Európában lett igény. A Bosznia-Hercegovinában, az SFOR zászlaja alatt szolgáló három nemzetközi hadosztály közül a Tuzla mellett települt amerikai magasabbegység állományába került 1999-ben. Később, az amerikai haderő altiszti akadémiájának eredményes elvégzését követően először lövész-, majd műszaki alegységénél zászlóalj vezénylőzászlós

lett. Kiváló munkájának köszönhetően az altiszt előremenetele töretlenül folytatódott. 2005-ben Sann főtörzszászlós a Marylandi Nemzeti Gárda lövészdandárának első számú altisztje lett. Amikor a haderő dandárait átszervezték, az úgynevezett Brigade Combat Team (dandárharcscsoport) vezénylőzászlósaként folytatta tovább.

Komoly megmérettetés várt Sann főtörzszászlósra 2007-ben Irakban. Az altisztet a közel 70 ezer fő létszámú, Bagdadban települt többnemzeti hadtest (Multinational Corps) alárendeltségében tevékenykedő dandárharcscsoport állományába vezényelték. A hadtestparancsnokság, közvetlenül alárendelt szervezeteivel együtt mintegy 38 négyzetkilométer területen települt. A vezénylőzászlós feladatai során főleg brit és ausztrál katonákkal került közvetlen munka- és baráti kapcsolatba. Jóllehet a naponta ismétlődő konfliktus a helyi ellenállókkal lassan meg-

szokott lett, azonban az éjszakai riadók különös hatással voltak az Irakban szolgáló katonákra. Sann főtörzszászlós reggelente többször ébredt fel úgy, hogy számára szokatlan vagy inkább ismeretlen helyen találta magát. Az éjszakai ismétlődő riasztások során, félálomban ugyanis rendre elhagyta a bunkerét, de később rájött, hogy a saját, megszokott környezet mégiscsak biztonságosabb az idegennél. Sann vezénylőzászlósnak a kalandos élet mellett személyi fejlődésre is maradt ideje és energiája. Az Excelsior-program keretében működő távoktatás részeként, az interneten keresztül felsőfokú végzettséget szerzett az úgynevezett szabad művészetek, a Liberal Arts területén. A képzés kiemelt céljai között szerepelt a problémamegoldási, döntéskialakítási képesség, valamint a kritikai gondolkodás fejlesztése, a kultúrák közötti kapcsolatok megértése, a lényeglátás kialakítása.

Sann főtörzszászlós, az iskolai tanulmányai mellett, az altiszti szolgálat során kiemelten fontos ismeretekre és tapasztalatokra tett szert. Elmondása szerint igen sokat tanult a nemzetközi missziókban a külföldi partnerektől. A katonákkal való közvetlen együttműködés során bebizonyosodott számára, hogy a katona mindig katona. Függetle-

A siker kulcsa a nemzetközi együttműködés

nül attól, hogy ki melyik hadseregben szolgál vagy milyen szakmai, kulturális, vallási háttérrel rendelkezik. A jól felkészült, határozott egyéniséggel rendelkező katonák megértik egymást és segítik, támogatják egymás munkáját. A közös cél érdekében egy zászló alá állnak, és ha kell, akkor együtt harcolnak. Sann főtörzszászlós úgy véli, hogy a nemzetközi környezetben való szolgálat igen jó hatással bír a katona szakmai és egyéni fejlődésére. Ön-kritikusan ismeri be, hogy érzése szerint többet kapott a nemzetközi kollégáktól, mint amennyit ő adott nekik. Most itt, a NATO Szarajevói Parancsnokságán különös gonddal figyel arra, hogy ez az arány változzon. Elsődleges feladatai közé tartozik a bosznia-hercegovinai haderő altiszti karának támogatása, fejlesztése. Ebben remek segítséget kap az EUFOR nagy tapasztalattal rendelkező altisztjeitől.

Az Amerikai Egyesült Államok haderejével kapcsolatos kérdésre a következőket válaszolja: minden haderőnem kifejlesztette a saját egyenruháját, és ez mára már igaz a hadi-gyakorlóöltözetre is. Ez azt is jelenti, hogy mindegyik haderőnem ezzel is kifejezi sajátos tevékenységét és bizonyos önállóságát az egységben. Az utóbbi évek során folyamatosan megváltozott a hadigyakorlók színe és mintázata. Például napjainkban a digitális mintázat mondható korszerűnek. A Battle Dress Uniform (közismerten csak BDU) helyett most az Army Camouflage Uniform lett a hivatalos megnevezés. A kor kihívásaihoz igazodva a haditechnika is folyamatosan fejlődik. A hadsereg emberi, humán oldala a technikával együtt szintén változik, korszerűsödik. Manapság nagy megterhelést jelent az állománynak a szinte folyamatos külszolgálat. Jóllehet a szervezet igyekszik biztosítani a katonáknak a lehető legnagyobb kényelmet, de az egy évig vagy akár hosszabb ideig tartó vezénylések próbára teszik az állományt és a családot egyaránt.

A változás, a fejlődés érzékelhető jele az is, hogy ma már az altisztek sokkal képzetebbek, iskolázottabbak, mint elődeik. Itt nemcsak a

Amerikai és magyar altiszt megbeszélése

száz évvel ezelőtti katonákra kell gondolni, hanem akár a közelmúlt harcosaira. Napjainkban az altisztek jelentős része már felsőfokú polgári szakképzettséggel rendelkezik. Az igazsághoz tartozik, hogy az amerikai haderő támogatja az egyéni fejlődést, történjen az nappali vagy levelező képzés útján.

Sann vezénylőzászlós a katonai vezetés elméletével és gyakorlatával kapcsolatban a sokak által ismert és megszokott választ adja. Meggyőződése, hogy a katonai vezetőnek a személyes példáján keresztül kell vezetnie az alárendeltjeit. Mindig topon kell lenni és tudni kell azt, hogy a katona ember is egyben. Meg kell ragadni az alkalmat a beosztottak, kollégák tanítására, mentorálására, és készen kell állni a tanácsadásra is. Természetesen minden időben a legjobb tudásunk szerint kell támogatni a parancsnokot, aki ezt a megalapozott támogatást igényli és várja. A vezénylőzászlós törekedjen arra, hogy mindig a legjobbat hozza ki az adott helyzetből, és soha se feledkezzen meg a katonákról. Állandóan tekintettel kell lenni rájuk.

Itt a parancsnokságon is e területekre irányul Sann vezénylőzászlós feladatköre. A parancsnoknak, Hart dandártábornoknak ad tanácsokat az altiszteket érintő kérdésekben, illetve bizonyos rendezvényeken képviseli is a parancsnokot. Gondosan ügyel arra, hogy az amerikai

altisztek rendben ellássák feladataikat, de ugyanilyen vagy nagyobb figyelmet fordít a helyi haderő altisztjeinek ügyeire.

A főtörzszászlós kihangsúlyozza, hogy a vezénylőzászlósoknak, nem kevésbé az altiszteknek együtt kell működniük a tisztekkel, parancsnokokkal. Zászlóalj vezénylőzászlósként századparancsnokokat mentorált, látott el lényeges tanácsokkal, ezzel segítette az alegységparancsnokok munkáját. Természetesen a dandár vezénylőzászlós hasonlóan jár el a zászlóalj parancsnokaival, és így tovább. Mire lehet itt gondolni? Például ha hiányosságokat tapasztal egy kiképzési foglalkozás során, a jobbítás, a fejlődés érdekében elmondja javaslatait. Mivel tudják az alegységparancsnokok, hogy a vezénylőzászlós szavára az egység parancsnoka odafigyel, így megfogadják a javaslatait.

Sann főtörzszászlós ugyan néhány számát megismerte a Honvéd Altiszti Folyóiratnak, szabadidejében azonban mégis szívesebben lapozgatja az angol nyelvű szakirodalmat, az US Army NCO Journal és az On Guard magazin tematikus kiadványait. Mivel a hadtörténelem is közel áll érdeklődéséhez, szabadidejének jelentős részét a második világháborúval foglalkozó könyvek töltik ki.

*Dr. Murinkó Attila alezredes
A szerző felvételei*

A JÖVŐ KULCSA A KOMMUNIKÁCIÓ

A Taszár, Pápa, Kecskemét hármából mára csupán az alföldi megyeszékhely felett hasítják az eget hangsebesség feletti vadászrepülőgépek. Kecskemét a MiG-29 rendszerbe állításával vette át Pápától a képzeletbeli stafétát a hazai vadászrepülő-technikák bevezetése terén, amit Gripenekkel tovább folytatt. Ennek a repülőbázisnak a vezénylőzászlósa Bezsényi Tamás törzszászlós.

Tamás 1975. május 9-én született Kecskeméten. Mint azt ilyenkor szinte mindig megemlíti, a győzelem napján, aminek valami jelentőségének biztosan kell lennie. Általános iskolába szülővárosában járt, középiskolai tanulmányait pedig már Szolnokon, az MH Repülőgép-szerelő és Repülőgép-műszerész Tiszthelyettesképző Szakközépiskolában végezte. Gyerekfejjel, a pályaválasztás előtt állva minden gondolata egyre csak a város felett repülő vadászgépek körül forgott. Édesapja sorkatonai élményeit hallgatva (az ezred javítóosztály katalpultműhelyében volt sorszerelő) és némi családi kötődést kihasználva kezdett tájékozódni. Jó lehetőségnek tűnt felvételizni Szolnokra, egy katonai intézménybe, hiszen hol lennének vadászrepülőgépek, ha nem a katonaságnál?! Itt kezdődött Tamás katonai pályafutása tiszthelyettes-hallgatóként 1989-ben, amikor is sikeresen felvételizett a szakközépiskola repülőgép-szerelő szakára. 1993 augusztusában, az is-

kola sikeres és eredményes elvégzése után került Kecskemétre mint hivatásos honvéd őrmester, ahol 1997 márciusáig teljesített szolgálatot.

Ekkor túlnyomó részben anyagi megfontolásból leszerelt. Bezsényi törzszászlós szerette azt a munkát, amit itt végzett, jól kijött a bajtársával is, ezért volt különösen nehéz elhatározás, hogy feladja a repüléshez kötődő álmait. Valahogy mindig úgy érezte, hogy többre hivatott. Saját kérésére közös megegyezéssel tartalékos állományba helyezték, így mint civil ember folytatta tovább. Műszaki végzettségének köszönhetően egy Kecskeméten települt német vállalatnál dolgozott. Autógyártó gépsorokat szereltek össze és helyeztek üzembe. 1999-től egy magánvállalkozás alkalmazottja lett, ám igazából nem találta a helyét ezeken a munkahelyeken. A civil időszak jelentős változásokat is hozott a magánéletében. 1998-ban megnősült, és megszületettek fiai: Tamás 1999-ben, Dániel 2003-ban. Hat év után, 2003 márciusában bújt újra angyalbőrbe; ismét Kecskemétre került, az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis állományába. Hét éven keresztül a logisztika területén dolgozott. Közben 2007 augusztusában építkezésbe fogott; többet akart adni családjának egy szolgálati panellakásnál. A „projekt” nem valami jól sikerült, mert a következő évben elvált feleségétől. Az viszont jó érzéssel tölti el, hogy fiai a mai napig ebben a családi házban élnek. Ha teheti, Tamás minden idejét a gyermekeivel tölti; a kapcsolat több-kevesebb sikerrel működik, hiszen nekik is megvan a saját életük.

A tanfolyamok Bezsényi törzszászlóst sem kerültk el: előbb angol alapfokú nyelvvizsgát tesz, azt követően ECDL számítógépes tanfolyamon vesz részt, majd a Debreceni Egyetem Felnőttképzési és Távoktatási Központ szervezésében protokoll ügyintéző végzettséget szerez. Ezt követte tavaly a közigazgatási alapvizsga és az év végi összhaderónemi vezető altiszti tanfolyam. Ezen felül 2012 február-

jában elkezdte a Szent István Egyetem Alkalmazott Bölcsészeti és Pedagógiai Kar andragógia szakát. A család és a munka mellett Tamás fő feladatának a tanulást választotta, ami reményei szerint hosszú évekig elkíséri majd.

2011 nyarán a bázisparancsnok döntése alapján került fel az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis vezetésébe, ahol az egység vezénylőzászlósi beosztást látja el. Fő feladata az altiszti állomány vonatkozásában a parancsnok döntéseinek előkészítése, segítése. Meglátása szerint a vezénylőzászlós összekötő kapocs a parancsnok és a beosztott állomány között, de nem szakszervezet, hiszen a fő szempont a bázis érdeke, működése. A beosztásba kerülésekor Tamás két hónap próbaidőt kapott alkalmasságának bizonyítására. Előtte, szintén két hónap erejéig ugyanezt tette Zdravec zászls is. A bázison létrejött egységet jelzi, hogy a kialakult „verseny” ellenére egymást támogatva, pozitív hozzáállással tudnak a mai napig együtt dolgozni, és egymással baráti viszonyt ápolnak. A „versenyhelyzet” kezelését megoldották, mivel mindketten a bázis érdekeit szem előtt tartva tevékenykedtek.

Tamás, elképzeléseinek kialakítását követően felvette a kapcsolatot régi barátjával, volt repülőműszaki kollégájával, Tóth László főtörzszászlóssal, aki akkor a Magyar Honvédség Összhaderónemi Parancsnokság vezénylőzászlósa volt. Őt választotta mentorának, és a régi ismeretség, illetve a helyismerete okán kérte a segítségét. A parancsnok által kialakított versenyhelyzet időszaka nehéz, ám egyben rendkívül érdekes és tanulságos is volt Tamás számára. Betekintést nyerhetett a vezénylőzászlósi beosztást ellátók feladatkörébe, megismerte munkájuk fontosságát. Bizott önmagában és abban, hogy az időszak, ami megadatott, elég lesz számára, és végrehajtott feladataival maradandót alkothat. Munkáját segítették a század és zászlóalj vezénylőzászlósok. A fel-

Vezénylőzászlósi látogatás

Csopak nyaralás

adatok végrehajtásában tanúsított helytállásukat, példamutatásukat kiemelkedőnek ítéli Tamás. Véleménye szerint a vezénylők ekkor újra érezték, hogy irányítva, vezetve vannak; újra hittek a rendszer sikerességében, és sohasem érezték vele, hogy „oldalról” érkezett közjük. 2013. május 21-én léptették elő törzszászlóssá és nevezték ki egység vezénylőzászlóssá. A vezénylőzászlósi beosztás ekkor kapta vissza méltó helyét a vezetésben – és nemcsak erkölcsileg, súlyát, tartalmát tekintve, hanem formailag is, hiszen a vezénylőzászlósi irodát a parancsnoki irodával szemben alakították ki.

A repülőbázison a „nyitott ajtó politika” működik, Tamás bármikor bemehet a parancsnokhoz. Telefonon a nap bármely időszakában keresheti; külföldön tartózkodása esetén az internet segítségével tartják a kapcsolatot. A parancsnok vezetési stílusát nagyban segítik a közvetlen emberi kapcsolatok, ebben komoly szerepe van a kihelyezett vezetői értekezleteknek. Rendkívüli hatékonysággal bírnak a különböző főnökségek által szervezett szakági napok, melyeket a bázison kívül, semleges környezetben, önköltséges alapon rendeznek meg. Ezen túlmenően Tamás rendkívül erősnek és hatékonynak tartja az altiszti támogató csatornát, melynek működése során számos esetben bebizonyosodott, hogy nagyobb hatékonyságra képes, mint a szolgálati út. Hitelessége, gyorsasága miatt

a parancsnok is előszeretettel felhasználja a kapott információkat a bázis mindennapi életének szervezése során. Számos esetben hangzott már el a kérdés: „Jött valami a vezénylői vonalon?”

Szoros együttműködés alakult ki Kecskeméten a vezénylőzászlós és a kommunikációs, valamint a humán részleg között. E részlegek

számos esetben a vezénylőzászlósi állományra támaszkodva képesek feladataikat maximálisan végrehajtani. A vezénylők kiállása, példamutató magatartása nagyban hozzájárul a feladatok sikerességéhez. Nagy szerepet vállaltak a különböző bázisrendezvények előkészületeiben, lebonyolításában. A munkálatok során minden szintű vezénylőzászlós egy kicsit másképp kerül a saját állománya közelébe. Így is próbálják egy kicsit motiválni az állományt az összetartozásra, az együttgondolkodásra. Tamás szerint a jövőben a legnagyobb mértékben a kommunikációt kell fejleszteni. Egy szervezet akkor tud hatékonyan működni és céljait akkor képes teljesíteni, ha egyszerű, világos és könnyen átlátható a kommunikációs rendszere. Mindenfajta – belső és külső – kommunikáció célja, hogy a „vevő” kódolni tudja az „adó” szándékait, és visszacsatolással regisztrálja az üzenet megértését. Véleménye szerint a média fontos feladata, hogy láttassa a honvédség mindennapjait, a nemzetközi szerepvállalásokat, és segítsen megismertetni a civil lakossággal, hogy a magyar katonák – a szűkös anyagi és technikai lehetőségek ellenére – kiválóak, jól felkészültek. Jelen kell lenni minden kommunikációs csatornán és „lehetőségen” ahhoz, hogy a honvédség és a társadalom kapcsolata erősödjön, és tovább nőjön a haderő, a katonák elfogadottsága.

Berek Zsolt törzszászlós

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar
A kiadásért felel:
Dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:
Kriston István főtörzszászlós,
a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa
Tagok:
Balog Sándor törzszászlós
Berek Zsolt törzszászlós
Bogya Sándor törzszászlós
Dr. Murinkó Attila mk. alezredes
Négyesi Tibor főtörzszászlós
Papp András törzszászlós
Tigyi István törzszászlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a
HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs
Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt
Felelősségű Társaság
Felelős vezető:
Dr. Bozsonyi Károly ügyvezető
Mb. szerkesztőségvezető:
Dr. Isaszegi János ny. mk. vezérőrnagy
Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán
Korrektor: Eszes Boldizsár
Tördelőszerkesztő: Dancs Katalin
Arculatterv: Szabó Bettina
Címlapterv, poszter: Dani Márton
Címlap- és poszterfotók: Csákvári Sándor
ny. zászlós, Murinkó Attila alezredes, Papp Béla főhadnagy

Szerkesztőségi titkár: Solti Gabriella
A szerkesztőség címe:
1087 Budapest, Kerepesi út 29/B
Telefon: 272-02, 459-5355,
fax: 459-5354
e-mail cím: altiszti@hm.gov.hu
kisszoltan@armedia.hu

A nyomtatás a kft. saját nyomdájában készült.

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány

HU ISSN 1586-2917
A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a www.honvedelem.hu portál digitális könyvtárában és a www.parbeszed.hm.gov.hu portálon

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

A lapban megjelenő közlemények tartalma nem feltétlenül esik egybe a Honvéd Vezérkar adott kérdésben kialakított álláspontjával. Ettől függetlenül helyt adunk a témában megjelenő más szakmai nézőpontoknak is, amennyiben azok a megoldás irányába hatnak.

VEZÉNYLŐZÁSZLÓSI KONFERENCIA SZENTENDRÉN

A HM éves tervének megfelelően MH-szintű vezénylőzászlósi konferenciára került sor 2013. október 29–30-án Szentendrén az MH Altiszti Akadémián. A kétévente megrendezett eseményre az egységszintű vezénylőzászlósi állomány mellett a zászlóalj szintű vezénylőzászlósi beosztásokat betöltő altiszt kollégákat is berendelték.

A konferenciát Horváth Gábor dandártábornok nyitotta meg. Az MH Altiszti Akadémia parancsnoka beszédében kihangsúlyozta: nagy megtiszteltetés a rendezvény az akadémia számára. A Magyar Honvédség teljes altiszti állománya katonai karrierje szorosan kötődik az intézményhez, hiszen itt folytatják tanulmányaikat az alapképzéstől az altiszti alaptanfolyamon át a záróként számon tartott összhaderőnemi vezető altiszti tanfolyamig. A konferencia vezetője, Kriston István főtörzszászlós, az MH vezénylőzászlósa megköszönte, hogy az akadémia nagyfokú leterheltsége mellett is lehetőséget biztosított arra, hogy a vezető altiszti állomány tagjai találkozhassanak egymással, pontos tájékoztatást kaphassanak a személyi állományt érintő és foglalkoztató kérdésekről, közreadhassák tapasztalataikat, valamint észrevételeket tehesse a programban szereplő témakörökkel kapcsolatosan. Az MH vezénylőzászlósa kihangsúlyozta: a tanácskozáson nem hagyományos előadások keretében történik a tájékoztatás, hanem fórumszerű beszélgetéseken, kérdés-felelet formájában dolgozzák fel, vitatják meg a résztvevők az aktuális kérdéseket.

A konferencia első napirendi pontja az állomány életét leginkább befolyásoló témakör, a Hjt. változásairól szóló eszmecsere volt. Kriston István főtörzszászlós már korábban, az altiszti támogató csatornán keresztül megkapta az állományt foglalkoztató kérdéseket, melyekre a beszélgetés keretében igyekezett kimerítő válaszokat adni. Ezt követően az MH vezénylőzászlósa a terület aktuális kérdéseit vette sorra. A vezénylőzászlósi rendszer mű-

ködésével kapcsolatosan számbavette a pozitív változásokat, majd a rendszer további erősítésével kapcsolatos lehetőségeket ismertette. Kiemelte azokat a területeket, amelyekkel minden egységszintű vezénylőzászlósnak hangsúlyosabban kellene foglalkoznia; nagyobb odafigyelést és precizitást határozott meg az előrelépés érdekében. Felhívta a figyelmet a szakmai munka fontosságára, jelentőségére, a felterjesztésre kerülő bedolgozások, javaslatok alapos körüljárására, egységszinten történő megvitatására.

Meghívott vendégként a Magyar Honvédség Egészségvizsgáló Intézet (MH EVI) kijelölt állománya beszámolót tartott a fizikai alkalmassági vizsgálatok során szerzett tapasztalatokról. Bemutató keretében felhívták a figyelmet a fizikai felmérés során előforduló gyakori hibákra, rosszul begyakorolt mozdulatokra. Kihangsúlyozták, hogy a feladatok végrehajtási rendje számukra szintén szabályozott, kötelező jellegű.

A csapatépítést megelőzően az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár Protokoll, Rekreatív és Kulturális Igazgatóság munkatársai tájékoztatták a jelenlévőket az iroda működéséről és feladatrendszeréről. Ismertették a végrehajtott, illetve a jövőben rendezendő kulturális, családi és katonai vonatkozású programokat, és arra kérték a résztvevőket, alakulatuknál ismertessék a beosztott állománnyal az igénybe vehető szol-

Az MH vezénylőzászlósa az előadói pulpituson

gáltatások, szervezett programok széles választékát.

A konferencia második napja, már hagyományosnak mondható módon, a házigazda alakulat hivatalos bemutatásával kezdődött. Soós Lajos törzszászlós tájékoztatójában szólt az MH Altiszti Akadémia személyi állománya által végrehajtott feladatokról, a zsúfolt, feszített kiképzési programról, a felmerülő problémákról. A jelen lévő vezénylőzászlósi állomány teljes támogatásáról biztosította a kollégát.

A következő napirendi pont keretében Tóth László főtörzszászlós, az összhaderőnemi vezető altiszti tanfolyam vezetője bemutatta a tanfolyamot, tájékoztatta a résztvevőket a képzés rendszeréről, sajátosságairól és a beiskolázott állománytól elvárt követelményekről. Kihangsúlyozta, hogy a tanfolyam nem „tanító jellegű”, hanem inkább az

A konferencia résztvevői

ismereteket elmélyítő, a tapasztalatok átadásával fejlesztő kurzus, ahol az egységes gondolkodás, szemlélet és irányvonal kialakítása a cél.

A konferencia dr. Ecsedi László őrnagy (HM Védelemgazdasági Hivatal) tájékoztatójával folytatódott. A meghívott előadó a lakásgazdálkodás, lakásügy aktuális kérdéseiről adott részletes tájékoztatást. Többek közt szólt a szolgálati lakások elidegenítésével és a lakáslízinggel kapcsolatos változásokról, valamint a helyőrséget szolgálati érdekből váltó személyi állományt érintő új lehetőségekről. Kiemelte, hogy a honvédelmi tárca az állomány érdekeit tartja szem előtt és a lehető legjobb feltételek kialakítására, biztosítására törekszik.

A második nap délelőtti programja dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök feladatszábasával zárult. A feladatok sorában a vezérkarfőnök kiemelte a beosztott személyi állománnyal való törődés kiemelt fontosságát, a kiképzési feladatok maradéktalan végrehajtását és a személyi állomány pályán tartásának biztosítását. Kihangsúlyozta, hogy a személyi állomány helyzetét nehezítő körülmények, gondok nem mehetnek a katonai fegyelem rovására, amiben felelősségteljes munka hárul a vezénylőzászlósi állományra. A feladatok végrehajtása és a kitűzött cél csakis személyes példamutatással, odafigyeléssel és az állománnyal való lelkiismeretes törődéssel érhető el.

A rendezvény utolsó programja az altiszti állománykategória beosztásainak felülvizsgálata volt. A Honvéd Vezérkar főnök feladatszábasája alapján a részt vevő állomány javaslatot tett az altiszti beosztások rendfokozati követelményeire és az altiszti kar által is betölthető jelenlegi tiszt beosztásokra. A konferenciát az MH-vezénylőzászlós értékelése és feladatszabása zárta. Kriston főtörzszászlós kiemelte a Honvéd Vezérkar főnök által meghatározottak maradéktalan, a mai kor altiszti állományához méltó végrehajtását, ami szintén hozzájárul az altiszti állomány presztízsének, megbecsülésének további erősítéséhez.

*Kollár László
törzszászlós*

ELŐDEINK NYOMÁBAN

A szabadidő eltöltésére számtalan lehetősége van a misszióban szolgáló katonáknak. Für Iván főtörzsrőrmester és e sorok írója egy talán nem annyira megszokott módon múltját szolgálton kívüli idejük egy részét. A HM Társadalmi Kapcsolatok és Háborús Kegyeleti Főosztály támogatásával, valamint együttműködve az osztrák haderő múltját feltáró és ápoló Fekete Kereszt szervezettel kutatásokat végeztünk Bosznia-Hercegovina területén. Azokat a helyeket kerestük fel, ahol előzetes információk szerint az Osztrák–Magyar Monarchia hadseregében 1878 és 1918 közötti időszakban szolgált magyar katonák lehetnek eltemetve. A vállalkozásunk első sikeresnek mondható helyszíne Pale volt, ahol a katolikus síroknak helyet adó domboldalban rátaláltunk egy magyar katona elhanyagolt állapotban levő sírhelyére. Ez a település az 1992–95 között lezajlott háború során híresült el.

Für Iván főtörzsrőrmester egy sírnál Derventában

1911-ben épült fatemplom

Magyar katona nyughelye Paléban

A boszniai Szerb Köztársaság politikai és katonai vezetése innen irányította az eseményeket. A magyar hadtörténelem szempontjából azt érdemes tudni még, hogy a szandzsákba vezényelt bakák Pale városán keresztül meneteltek például Novi Bazarba, illetve szolgálatuk leteltével onnan vonultak vissza Sarajevóba.

Helyi segítők, Fábrián atya együttműködésével Paléban megtekintettük még az 1911-ben épült fatemplomot is. A jelenleg állami védelem alatt levő templomban minden bizonnyal egykoron elődeink közül többen megfordultak. A Derventa település melletti temetőben már komplikáltabb körülmények vártak ránk. Jóllehet kis csoportunk addigra már kiegészült Horváth Tamás törzszászlóssal, de a pontos információk hiánya jelentősen megnehezítette a kutatást. Sőt a frissen hullott hó takaróként fedte be a magányos sírokat. Azonban az elszántságunkat a tél hidege és a sűrű hóesés sem vetheti vissza, és ameddig lehetőségünk van rá, folytatjuk kutatómunkánkat.

*Murinkó Attila alezredes
A szerző felvételei*

VOLT EGYSZER EGY VEZETŐ ALTISZTI TANFOLYAM...

Részletek egy résztvevő naplójából

Tavaly szeptemberben indult és december közepén zárult Szentendrén az összhaderőnemi vezető altiszti tanfolyam első kurzus. A tanfolyam az altiszti tanfolyamok záróköve, mely a főtörzszászlósi beosztások betöltéséhez szükséges legmagasabb altiszti iskolai végzettséget biztosítja. Jómagam mint a „szentendrei tizenhármak” egyike az alábbi módon éltem meg ezt a százhét (Szabó Ottó osztálytársunk centije által hitelesítve!), izgalmas bővelkedő napot.

Első modul: Általános ismeretek

Egy dolog kétféleképpen lehet általános: vagy mindenről próbál szólni, vagy pedig semmiről... Ebben az esetben a mérleg nyelve a minden felé billent át, még ha néha ez nem is volt mindenki számára egyértelmű. Olyan általános vezetéselméleti, hadtörténelmi és katonai ismereteket vitattunk itt meg, amelyek nélkül a későbbi modulokban érződött volna a megfelelő alapok hiánya. A modul része volt egy komplett éleslövészet megszervezése és végrehajtása, kézigránátdobással „fűszerezve”.

A katonák életének szerves része a testmozgás. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy a nappali tagozatos altisztképzésben részt vevő fiatalok részére is heti két alkalommal tartanak félórás reggeli tornát. Éppen ezért nem okozott meglepetést számunkra, hogy a mi képzésünkön is szerepelt ez a program, bár az, hogy mindennap és egyórás időtartamban, az már időnként kihívást jelentett. Bár az is igaz, ha rövidebb lett volna, akkor hogyan tudtunk volna lefutni 6-7 kilométert? Egy biztos: az állóképességével senkinek nem lesz gondja az elkövetkezendő időszakban.

Az általános katonai ismeretek felfrissítésén túl ebben a modulban alapvetően a zászlósképzés tananyagának áttekintése történt, kiegészítve a szakterület specialistái által tartott ismeretterjesztő foglalkozásokkal. Ennek köszönhetően sikerült viszonylag hamar egymásnak feszülnünk (köszönet a pszichológus szakembernek!), megszámlál-

hatatlan módon tudunk vetületet levenni bármilyen felületről (hála a GEOSZ-nak!), és a nyálunk már bőrrön keresztül is halálosan mérgező (na ezt speciel a „petőfis” kollégától tanultuk...). Ezenfelül olyan, általános katonai műveltséget bővítő programokon vettünk részt, amelyeknek köszönhetően kitekinthetünk szűkebb környezetünkől, és akár globális kérdésekről is hallhatunk színvonalas előadásokat. Ilyen volt az Európa biztonsági kihívásaival foglalkozó konferencia, a Föld édesvízkészletét és annak alakulását bemutató előadás, dr. Isaszegi János ny. vezérőrnagy elemzése a terrorizmusról, valamint Horváth Gábor dandártábornok ismertetője a Nemzeti Katonai Stratégiáról. Az MH Altiszti Akadémia parancsnoka már az első naptól szíven viselte a tanfolyam sorsát; jó pár olyan privilégiumot kaptunk tőle, amellyel azt érezte, hogy a tanfolyam kiemelt jelentőségű az akadémia számára is. Ilyen volt például, hogy még az általános katonai műveltségünk fejlődését is szíven viselte: három könyv elolvasását ajánlotta,

de hát mindannyian tudjuk, mit is jelent az, ha egy tábornok ajánl valamit... Ezt a modult tovább színesítette még a nemzetközi hét, amely során angol, kanadai, amerikai katonák és egy Oberammergauban szolgáló régi ismerős vezetésével kaphattunk betekintést a vezető altisztek mindennapos tevékenységébe NATO-szinten.

Második modul: Vezetéselmélet

Abraham Maslow piramisa és a helyzetfüggő vezetés alapelvei már régi ismerősként üdvözöltek minket, ám a helyzetorientált vezető magatartásformái és a konfliktuskezelés módszerei, külön kibontva a szervezeti és a személyes konfliktusokra, már számunkra is jelentettek kihívást. A DISC személyiség-teszt pedig csupán néhányunk számára volt ismerős, így a csoport megtanulhatott egy teljesen újszerű önismereti eljárást, amely azt vallja, hogy rossz személyiség-típus nem létezik, csupán az adott vezető nem találta meg a hozzá legjobban illő módszert. Egyéni kiértékelése után mindenki egy világos(abb) képet kaphatott arról, hogy miként tud vezetőként irányítani embereket. Ezen túl foglalkoztunk még a mentorálás kérdéskörével, a vezénylőzászlós feladataival, valamint megcsodálhattuk Kalamár főtörzszászlós tucatnyi fantasztikus koordinátarendszerét, amely a vezetéselmélet legmélyebb bugyraiba is elvitt minket.

„Nemzetközi” csoportkép a résztvevőkről

Harmadik modul: Kommunikáció

Mi, akik sokan jöttünk sokfelől, azt hittük, hogy kommunikálni azt már biztosan tudunk. Mindamellett, hogy az ellenkezője nem nyert bizonyítást, azért az is kiderült, hogy a jó paphoz hasonlóan nekünk is akad még tanulnivalónk. Gervai törzsszázlós, a kommunikációs szakma felkent apostola megmutatott nekünk néhány olyan módszert és trükköt, amelyekkel valamennyien többek lettünk egy kicsit. A testbeszéd olvasásán, a kézmozdulatok jelentőségén és használatán, sőt a személyes találkozás első tevékenységének, a kézfogásnak az elemzésén túl olyan előadói technikákat és apró fogásokat tanulhattunk meg, amelyek ugyan egy rövid időre összezavartak minket, és senki nem tudta, hogy ki menjen be ki előtt az ajtón, de később minden mozaik a helyére került. Izgalmas része volt a modulnak a Zrínyi Médianál eltöltött nap, amelynek keretében egy ötperces interjút készítették minden hallgatóval a bulvárlapok szenzációhajhász riportereinek stílusában. A csapat hősiesen állta a sarat, még ha az ufókról, a legyőzhető vagy legyőzhetetlen magyar katonáról, esetleg a luxusparkolóként működő laktanyákról esett is szó. Az interjúk kiértékelése mindenki számára hasznos ismereteket jelentett.

Negyedik modul: Hadműveleti ismeretek

Az utolsó modul keretében foglalkoztunk a nemrég kiadott törzsszolgálati szakutasítással, a katonai döntéshozatal folyamatával, és kockázatelemző mátrixokat is rajzoltunk, sőt még a missziós felkészíté-

sek és a katonai missziók világába is betekintettünk. De igazán izgalomba mégiscsak azok a kirándulások hoztak minket, amelyekre a modul keretében került sor. Ilyen volt az MH Összhaderőnemi Parancsnokság meglátogatása Székesfehérváron, ahol Szűcs József ezredes előadásából mindenki megtanulta egy életre, hogy mi is az a légi főlény! Egy másik kirándulás a Nemzeti Közszolgálati Egyetemre vitt minket, ahol Szendy István ezredes szenvedélyes előadása után Takács Tamás ezredes bevezetett minket a vizsgaközpont rejtelmes világába, majd egy próbavizsga keretén belül kiderült, hogy milyen sors vár a megmérettetésre felkészületlenül érkezőkre, valamint hogy azért akad annyi passzív tudás már a fejekben, ami egy törzsszázlós elömlenettelhez szükséges vizsgaletételéhez szükséges. A kitekintések sora a Parlament meglátogatásával folytatódott, ahol Vargha Tamás, a HM parlamenti államtitkára előadását hallgathattuk meg, majd egy fél napra még a Szurmaydandár vendégei is lehettünk. Az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokságon tett látogatásunk során, a parancsnok tájékoztatója után a szakterületek vezetőivel beszélgethettünk, akiknek minden olyan „gonosz” kérdést feltehetünk, ami toborzás kapcsán eddig felgyülemlett bennünk. És itt még nem ért véget a kalandok sora. A Honvédelmi Minisztériumba is ellátogattunk, ahol a Magyar Honvédség vezénylőszázlós fogadott minket, és több színvonalas előadást is meghallgathattunk.

Mint minden tanfolyamot, így természetesen ezt is vizsgáztatás

zárta. A vizsgabizottság elnöke, Horváth dandártábornok és tagjai, Kriston és Tóth főtörzsszázlósok a bennünk összegyűlt utolsó információmorzsákat is kicsavarták. A tételsorra való felkészülés sokkján túl, a tanfolyam ideje alatt egy szabadon választott témát kellett (az előre megadott tizenötből) egy huszonöt oldalas dolgozatban feldolgozni. A vizsgán az ebben kifejtett álláspontunkat védtük meg, amit a bizottság valahogy nem szándékozott megkönnyíteni. Pluszpontokért a Horváth dandártábornok által ajánlott könyvekből feltett kérdésekre lehetett válaszolni. Ezek nem voltak túl bonyolultak, aki elolvasás helyett megtanulta a könyveket, játszi könnyedséggel tudta a válaszokat. Mindezek mellett azért tény, hogy minden hallgató sikeresen zárta a tanfolyamot, és a vizsgát követő állófogadáson büszkén viselte a hallgatók által csináltatott ezüst pecsétgyűrűt, amelyből csupán tizennégy darab készült; ebből tizenháromat a sikeresen végzett hallgatók viselnek, míg a tizennegyedik darab az MH Altiszti Akadémia múzeumába került.

Így zajlott az összhaderőnemi vezető altiszti tanfolyam első kurzusa. Mint minden első évfolyamnál, úgy ennél is felmerült kisebb-nagyobb változtatásra igény; a finomhangolásnak a jövőben meg kell történnie. Ám minden nehézség ellenére tovább kell folytatni a megkezdett utat annak érdekében, hogy mi nevelhessük ki a jövő vezető altisztjeit, és ne civil tanfolyamok vagy főiskolák jogosítsanak fel bárkit is arra, hogy egy katonai szervezet legmagasabb beosztású altisztje legyen.

Berek Zsolt törzsszázlós

Muzsika – mértékadó kottából

A bosznia-hercegovinai haderő zenekarának muzsikusa örömmel múlatja az idejét a Honvéd Altiszti Folyóirat olvasásával a próba szüneteiben.

Mostar, 2014. január 15., korábbi K.u.K. laktanya.

A fotót Murinkó Attila alezredes készítette

A HAZÁÉRT

AZ ELEKTRONIKAIHARC-SZÁZAD ELLENŐRZŐ FOGLALKOZÁSA

A Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandár 24. Bornemissza Gergely Felderítő Zászlóalj Elektronikai Harc Százada 2013. december 12-én hajtotta végre 16 hetes kiképzési ciklusát lezáró gyakorlati ellenőrző foglalkozását. A foglalkozást írásbeli és szóbeli elméleti vizsga előzte meg, amelyen a kijelölt állomány számot adott tudásáról. A gyakorlati foglalkozás századparancsnoki feladatsabással december 11-én kezdődött. *Barta István százados* ismertette az állománnyal a gyakorlat forgatókönyvét (szcenárió), mely részletesen tartalmazta harparancsát és a feladatvégrehajtás mozzanatait. Ezek után a csoportparancsnokok lázas munkába kezdtek, kidolgozták saját harparancsukat, illetve felkészítették a csoport tagjait a másnapi feladatokra. A scenárió szerinti feladat egy tartományon belül konfliktushelyzetet okozó „radikális” szervezet vezetőjének lokalizálása, illetve az általa üzemeltetett hálózat felderítése volt az LLVI- (Low Level Voice Interception) csoportok alkalmazásának elvei alapján. Az LLVI-csoportok alkalmazási területe az ellenség mélységében végzett különleges rádióelektronikai felderítő tevékenység, ahol a csoportok önállóan hajtják végre felderítési, iránymérési feladataikat. A csoportok eligazítása után az alájátszó állomány

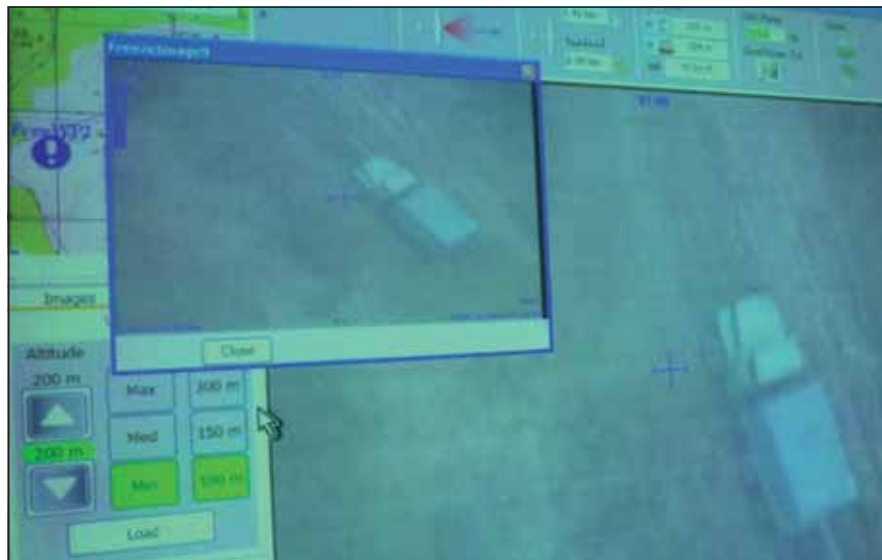
Az előljáró tájékoztatása

eligazítására került sor. A gyakorlat alájátszó állományát a század SUAV- (Small Unmanned Aerial Vehicle – pilóta nélküli felderítő repülő) szakasza, illetve a csapatfelderítő század kijelölt katonái képezték.

A gyakorlaton részt vevő állomány december 12-én csípős hajnalra ébredt. A napi rutintól eltérően ezen a reggelen felbolydult a század élete, mindenki az előttünk álló feladról beszélt. *Péter István főtörzsőrmester*, a végrehajtók egyik csoportparancsnoka a következőket mondta el: „Nehéz és egyben érdekes feladat előtt állunk, mivel a század ilyen jellegű gyakorlatot még nem hajtott végre, de kíváncsi vagyok, hogy én és a csoportom milyen szinten fogja kiállni ezt az embert próbáló feladatot.” Majd

hozzátette: „Kicsit hideg lesz kint!”. Valóban emberpróbálónak mondható a feladat, mivel a katonák átlagosan 40 kilós hátizsákokkal indultak el a „műveletre”. A méretes pakk tartalmazta a rádiókommunikációt biztosító háti rádiókat, a rádiófelderítő speciális eszközt, illetve a három napra szükséges felszerelést, tartalék akkumulátorokat, vizet, élelmet. A végrehajtást megelőzően a csoportparancsnokok végrehajtották az utolsó ellenőrzésüket, majd megjelentették elgondolásukat a századparancsnoknak.

Ezek után kezdetét vette a konkrét alkalmazás. A csoportok az ellenség mélységébe sikeresen bejutottak, ahol megkezdték tevékenységüket, miközben folyamatosan próbáltak kapcsolatot tartani a századparancsnok vezetési pontjával. A csoportok légi felderítő támogatását a század pilóta nélküli felderítő szakaszának kijelölt szakállománya biztosította. A „művelet” ideje alatt a repülőgép folyamatosan a levegőben volt, hogy légi felderítési adatokkal szolgálja ki a vezetési ponton tartózkodókat, illetve támogassa a végrehajtók munkáját. Az alájátszó állományból *Laczkó Péter őrmester* elmondta: „Nagyon rossz volt tudni, hogy minden lépésünket figyelik a levegőből, illetve hogy lehallgathatják azt, amit a rádióban beszélünk egymás közt. Egyszóval, elég kiszolgáltatva éreztük magunkat!” Ahogy teltek az órák, a csoportok egyre nagyobb mélységben nyomul-

„Ezt láttuk a levegőből!”

tak be az ellenség területére. Sorra adták az információikat az ellenség tevékenységéről, szándékairól. Az alájátszók tervei között szerepelt a század vezetési pont megtámadása egy számarra szerelt robbanószervezettel, majd a káoszt kihasználva a vezetési pontra való bejutás. Szerencsére a csoportok munkájának köszönhetően ez nem valósult meg. A végrehajtók sikeresen feltérképezték az ellenálló hálózat rádióforgalmi rendszerét, a benne szereplőket, a tagok közötti kapcsolatokat, és mindezt a SUAV szakemberei vizuálisan is megerősítették.

A korai sötétedést kihasználva az alájátszók megpróbálták felkutatni az őket lehallgatókat. Az 1. csoport menekülőre fogta, majd az újraszerveződést követően a vezetési pont felé leadta jelentését az ellenséggel való találkozásáról. Ekkor Kazi János hadnagy, aki a csoport döntőke volt, közölte a csoport parancsnokával, hogy egy embere megsérült, és a felkészülés alapján hajtsa végre az ezzel kapcsolatos feladatokat. A csoportparancsnok intézkedett a sérült ellátásáról, és a távírászon keresztül MEDEVAC-ot (egészségügyi kiürítést) kért. A sérültet kiemelték, aki később, a „gyógyulása” után újra csatlakozott a csoporthoz. Ezt követően a csoport tagjai folytatták feladatukat és elfoglalták végső települési helyüket. Ekkorra már az alájátszók vezetői egy általuk rádióon megbeszélte ponton találkozót szerveztek, hogy pontosítsák terveiket a vezetési pont elleni támadással kapcsolatban. A végrehajtók rádiófelderítési adatai elegendő információt tartalmaztak ahhoz, hogy végső csapást mérhessenek az ellenségre. Péter István főtörzsőrmestert utasította a vezetési pont, hogy kérjen tüzérségi támogatást az általuk felderített koordinátára, mely megkoronázva a gyakorlatot, egyben le is zárta azt.

A gyakorlat tapasztalatait másnap a század állománya lépésről-lépésre ábeszélte és feldolgozta. Mint elhangzott, azokat a század vezetése beépíti az alegység további kiképzése során, valamint az ilyenfajta gyakorlati foglalkozások végrehajtásába.

Málnási Lajos zászlós

KATONÁINK KOSZOVÓBAN

Feladatra készen

A szerző felvétele

A Magyar Honvédség KFOR-9 kontingensének tagjai 2013 ősztől teljesítik ideiglenes külszolgálatukat Koszovóban. Az MH 5. Bocskai István Lövészdandár állománya tartozó katonák közül többen már veteránmúlta rendelkeznek, míg van olyan is, akinek ez az első nemzetközi megmérettetése. A katonák feladatai érdekesek és összetettek. A napi tevékenység különbözőségeit és sokszínűségét mutatjuk be a Honvéd Altiszti Folyóirat poszterén. A főképen a műveleti század állományában szolgáló Szabó Zoltán szakaszvezető (lövészkatona) járőrözés közben, figyelőpont létesítésekor látható. Erről a helyről jól belátható Mitrovica város és környéke.

A bal oldali képek közül a felső a Koszovó fővárosában (Pristina) kialakított Slim Lines táborban készült. Pálnok Dénes tizedes a magyar kontingens többi katonájával együtt táborvédelmi begyakorlást hajt végre. Ez a tevékenység azt jelenti, hogy a katonák meghatározott felállítási helyen biztosítási feladatot látnak el a különböző védelmi szinteknek megfelelően.

A sorrendben következő fotón a BTR-80 páncélozott szállító harcjármű vezetője, Veres Zoltán tizedes magabiztosan tekint reánk a nyitott búvónyílásból. A kép Vrelo táborban (Camp Vrelo) készült, a „Silver Saber” gyakorlat közben. Ebben a feladatban mindegyik KFOR-ban szolgáló nemzet képviseltette magát, sőt még az Európai

Unió koszovói jogállamiság-missziója (EULEX Koszovó) tagjai is. (Az EULEX Koszovó az EU rendőri és polgári missziója, melyben rendőri erők, az igazságszolgáltatást segítő bírók és ügyészek, valamint vám- és pénzügyőr szakemberek működnek közre. A misszió létszáma 3000 fő, 1900 főt az EU, a további 1100 főt Koszovó bocsátja a misszió rendelkezésére.) Veres tizedes mint harcjárművezető tömegkezelési feladatokban is részt vett.

A harmadik felvétel szintén Camp Vrelóban készült. A műveleti század teljes műveleti képességének (Full Operational Capability – FOC) elérését igazoló kiképzési rendezvény utáni pihenőjében örökítette meg Bakonszegi Zsolt őrmestert (bal oldalon) és Molnár Ferenc őrmestert. A két rajparancsnok-helyettes a tikkasztó hőség és a megerőltető tömegkezelési feladat végrehajtása után kimerülten várja a megérdemelt ebédet.

Az alsó képen balról Fabók Sándor törzsőrmester, a műveleti század rajparancsnoka, míg jobbról Szanku Attila szakaszvezető, lövész gránátvetős látható. A képek a Slim Lines táborban készültek a „Loading Training” (készenlételelési gyakorlat) végrehajtása közben. A műveleti századnak készenlét fokozása esetén, meghatározott időn belül (teljes technikai és harcászati felszereléssel) képesnek kell lennie akár háromnapos alkalmazásra, teljes önellátás mellett.

Dr. Murinkó Attila alezredes

KATONACSALÁD A „SZIKLÁBAN”

Deák Zoltán főtörzsőrmester a Magyar Honvédség Légi Vezetési és Irányítási Központ, Légi Irányító Központ (Szikla) altisztje; felesége, Tünde is hivatásos katona. Mindketten avatásuk óta teljesítenek szolgálatot Veszprém helyőrségben. Zoltán az első beosztásától eltekintve gyakorlatilag változatlan feladatrendszerrel a „Sziklában” látja el feladatát.

– Hol születél? Volt kötődésed a honvédséghez, mielőtt katona letél?

– Katonaszülők gyermekeként Kaposváron születtem 1978-ban. Szüleim Taszáron szolgáltak. Már kisgyerekkoromban kialakult a katonai pálya iránti érdeklődésem. 1996-ban bevonultam sorkatonának Szentkirályszabadjára, és természetes volt számomra, hogy a sorkatonai szolgálat után is katona maradjak. A Budapesti Katonai Szakképző Iskolába (BKSZIK) jelentkeztem, 1999-ben avattak fel őrmesternek, miután sikeresen végeztem a harcjárműszerelő szakon.

– Feleséged is katona. Hol ismerked meg?

– Katonai tanulmányaim alatt ismerkedtem meg a feleségemmel,

aki szintén hivatásos katona. Egy évfolyamban avattak őrmesterré mindkettőnk a BKSZIK-n. Első beosztásunkat Veszprém helyőrségben kaptuk. Feleségem az MH 54. Veszprém Radarezred Híradó Zászlóalj állományában szolgál. Két kislány boldog szülei vagyunk.

– Hogy tudjátok összeegyeztetni a családi életet a szolgálattal?

– Nem egyszerű dolog. Én eltérő/váltásos munkarendben dolgozom, feleségem pedig hivataliban. Folyamatosan tervezzük a havi elfoglaltságunkat, hisz a váltásos munkarend sok előnnyel, de hátránnyal is jár. Eddig sikerült összeegyeztetni a munkánkat még akkor is, mikor tanfolyamra vagy misszióba voltam vezényelve. Négy alkalommal vállaltam önként külszolgálatot, kétszer a Balkánon (SFOR), a Magyar Műszaki Kontingens állományában, egyszer Egyiptomban (MFO) és egyszer Afganisztánban (ISAF). Mind a négy alkalom más és más volt. A Balkánon az eredeti katonai végzettségemnek megfelelően szerelő és gépjárművezető beosztásban, Egyiptomban és Afganisztánban katonai rendészként láttam el feladatát. Az egyiptomi és az afganisztáni missziókban a nyelvtudásom nagyot fejlődött. Sokat segített, hogy többnemzeti feladatot láttam el. Mindenhol volt lehetőségem tanulni, így sok új tapasztalattal tértem haza. Mindegyik missziót kihívásként kezeltem, minden alkalommal kerestem az újat, de nem titok, hogy kétféretes családapaként motiváló tényező volt a missziós illetmény is. Természetesen biztos családi háttér, támogatás és megértés nélkül nem ment volna. Feleségem megteremtette itthon a nyugodt háttérrel ahhoz, hogy a feladataimra maximálisan tudjak koncentrálni.

Deák Zoltán és felesége, Tünde

– Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

– 2013. májusban az MH Altiszti Akadémián elvégeztem a zászlósi előléptetéshez szükséges tanfolyamot hadművelleti ágazatban, így terveim között szerepel a rendfokozatban történő előrelépés, valamint ha lesz rá lehetőség, még egy misszióban szeretnék szolgálatot teljesíteni.

– Tapasztalt altisztként mit javasolnál a fiatal, pályakezdő kolégáknak?

– Látjuk, hogy az elmúlt 15 évben mekkora fejlődésen ment át a Magyar Honvédség. Minden katona első dolga, hogy elsajátítsa a katonai alapismereteket, majd folyamatosan fejlessze tudását. Szakmai kérdésekben támaszkodjanak az „öregebb”, tapasztaltabb altisztektől kapott útmutatásokra, de az önképzés is kiemelten fontos kell hogy legyen. Nem lehet elégedett senki. Ahhoz, hogy a nemzetközi szerepvállalásokban továbbra is elismerést váltsunk ki a többi nemzet katonáiból, az angol nyelv folyamatos tanulása, szinten tartása elengedhetetlen.

Szabó Ottó törzsszászlós

A főtörzsőrmester misszióban

**Hírek, információk
a haderőről
www.honvedelem.hu**

BETEG GYERMEKEK TÁMOGATÁSA

A hagyományoknak megfelelően karácsony előtt ismét látogatást tettek a Magyar Honvédség Anyagellátó Raktárbázis (MH ARB) bázisparancsnokságának táborfalvai tűzoltói a Kecskeméti Megyei Kórház gyermekrezslegén. Válent István zászlós, tűzoltóparancsnok és munkatársai ez alkalommal is több szatyornyai „meglepetéssel” kedveskedtek a kis betegeknek. Az állomány tagjai már hetekkel az ünnep előtt elkezdik gyűjteni az ajándékokat. Gyümölcs, játék, édesség kerül a gyermekosztály lakóinak szánt csomagokba. A mostani karitatív akcióra készülve a dabasi Táncsics Mihály Gimnázium diákjai szervezték meg a játékok összegyűjtését – két diáklány részt is vett a kórházi látogatáson. A tűzoltók elmondták: mind az osztályon ápolat harminc kisgyermek, mind szüleik nagyon örültek e nemes gesztusnak, amit az is bizonyít, hogy rögtön kibontották a csomagokat.

A tűzoltók ebben az évben már ötödik alkalommal tettek eleget saját kezdeményezésű küldetésüknek. Az első látogatás alapötletét az adta, hogy szinte mindannyiuknak volt már a gyermeke kórházban, esetenként a karácsonyt is ott töltve, ahol az orvosok és a nővérek tudásuk legjavát adva kezelték a kis betegeket.

Ernszt József törzszászlós

Irány a kórház!

A delegáció az intézmény bejáratánál

A Zrínyi Kiadó újdonsága

Magyar hadviselt zsidók aranyalbuma

Facsimile (az 1938-as eredetivel megegyező) kiadás, 604 oldal, keménykötés vászonborítóval, korabeli vésetekkel.

A könyv az első világháborúban Magyarországot katonaként szolgáló, zsidó származású honfitársainknak állít örök emléket. Kutatóknak, gyűjtőknek, a történelem iránt érdeklődőknek egyaránt értékes, rendkívül igényes kivitelű kordokumentum, a benne szereplők leszármazottai számára pedig még ennél is sokkal többet jelent a Zrínyi Kiadó legfrissebb kötete.

KARÁCSONYI ÖSSZEFOGÁS A HELIKOPTERBÁZISON

Karácsony. Gyertyafény, a fenyőfa és a sült pulyka illata, színes csillogás, a gyermekek szemében látható öröm, a zizegő csomagolópapír hangja, ahogyan az apró kis kezek izgatottan bontják az ajándékokat, az önfeledt mosolyok, a boldog kacagás. Pillanatok, amelyek nagyon sok családban jellemzik az ünnepet. Sajnos ezek a pillanatok manapság számos családban hiányoznak: sok helyütt a szomorkás tekintetek, a széttárt szülői kezek látványa, a nincs, a majd talán jövőre egyre gyengébben csillogó reménye a jellemző.

A karácsony mindig is a szeretetről, a családról szólt. A jelenlegi nehéz gazdasági helyzetben igen szép összefogás tanúi lehettünk a szolnoki Tiszti Kaszinó Honvéd Hagományörző Egyesület és a Tiszthelyettesi Klub kezdeményezésében. A két szervezet felhívására, az MH 86. Szolnok Helikopter Bázis híradó-informatikai főnökségének hathatós segítségével a bázis állománya egy emberként mozdult meg, hogy a rászoruló katonacsaládok gyermekei is átélhessék a bevezetőben megemlített önfeledt és boldog pillanatokot. Közel száz katona adta össze gyermekei feleslegessé vált, megunt játékait, hogy más családok apróságainak szerezzenek így örömet. A kezdeményezés példaértékű, ám a katonákat mindig is jellemezte az összefogás, a bajtársiasság, egymás segítése. A gyűjtés eredményeképpen huszonkét katonatársunk harminckilenc gyermeke kapott ajándécsomagot,

Készülnek az ajándécsomagok

amelyet több kolléga gondosan, a rászoruló gyermekek korának megfelelően állított össze.

E nemes gesztus ékes bizonyítéka a manapság már sok helyen eltűnőben lévő emberségnek, az egymásra figyelésnek. Az az önzetlenség, ahogyan a katonák összeállították a csomagokat, gondosan figyelembe véve a gyermekek nemét, életkorát – szinte mintha a saját gyermeküknek készítenének karácsonyi ajándékokat –, lenyűgöző. Manapság, amikor sokan kerülnek nehéz helyzetbe, ez az aprónak tűnő gesztus a rászorulókat számára olyan figyelmesség, amely a hála és meghatottság szavait mondatja; vagy épp ellenkezőleg: a némaság, az örömkönnyek, a szemekben felcsillanó meglepetés mutatja a

köszönetet. Olyan jó cselekedet ez, amely nemes és lélekemelő, hiszen az önzetlen ajándékozás öröme mindennel felér.

Rafael Tibor törzsőrmester

– Mi fontosnak tartjuk a közösen töltött időt. Karácsonykor, amikor együtt a család és a szeretet áthatja az ünnepet, tapasztalom gyermekeimen a várakozás izgalmát, a szemükben látható őszinte csillogást, a párom önfeledt mosolyát – ez boldogsággal tölti el a lelkem. Hálás vagyok, hogy a karácsonyt együtt tölthetjük.

Két fiam van, Alex hat-, Patrik négyéves. Nekik a karácsony még az ajándékokról szól. Az élettársam sajnos most munkanélküli, nehezen élünk meg. A Magyar Honvédség

Az ajándékok és az ajándékozók

biztos, kiszámítható jövedelmet biztosít, ami ugyan kevés, de megpróbáljuk okosan beosztani. Remélem, hamarosan jobb lesz, több időt tudunk majd együtt tölteni, közösen kirándulni. Meghatódtam, amikor a parancsnokom átadta az ajándékcsoomagokat. A fiúk minden évben, ahogyan most is, lerajzolták, mit szeretnének a Jézuskától, természetesen csupa fiús dolgot, kisautót, kirakós játékot. Micsoda meglepetés érte őket, amikor a fenyőfa alá gondosan odakészített csomagokban kirakós és kisautó is volt! Köszönöm, hogy a kollégák önzetlen segítségével ilyen tartalmas, szeretetben és ajándékokban gazdag karácsonyt szerezhettem a családomnak.

Balogh József szakaszvezető

– A karácsony nálunk a meghittségről, az összetartozásról szól. A szeretet ünnepe a családé. Három lányunk van, tíz-, tizenhárom és tizenöt évesek. Karácsonykor nagyon jó érzés látni, ahogyan a lányok élettel, vidámsággal színesítik ezt a boldog ünnepet. Büszke vagyunk rájuk, mindhárman jó tanulók, tisztelettudók.

Évről-évre egyre nehezebb a megélhetés, hónapról hónapra élünk, sokszor nehéz beosztani azt a kevés illetményt, amit kapok. Reménykedem, hogy a közeljövőben változni fog a helyzet. Közel hét éve vagyok katona, és számomra nagyon nagy megtiszteltetés, hogy a gyermekeimnek a katonatársaim által ilyen karácsonyt tudunk biztosítani. Úgy érzem, az, hogy mi is kaphattunk ajándékcsoomagot, megbecsülés s egy kicsit talán a munkám elismerése is a parancsnokaim és a kollégáim részéről. Nagyon jó volt látni, ahogyan a lányok izgatottan bontogatják a csomagokat. Különösen örültek a könyveknek és a plüssfiguráknak, a társasjáté-

kok pedig boldog és önfelelt órákat szereztek a családnak az ünnepek alatt, s azóta is sokszor játszunk együtt. Köszönöm.

Csernák László szakaszvezető

– Számunkra a karácsony az év legszébb ünnepe, amit a család mindig nagy örömmel él meg, különösen a legkisebb lányom. Minden évben élő fenyőfát díszítünk fel, ami az ünnepek után a kertbe kerül, mindig emlékeztetve arra a meghittsége és szeretetre, ami ezt a szent ünnepet körbelengi. Nagyon szeretjük a saját magunk által, kézzel készített ajándékokat. Idén a két fiú egy kis szánkót készített fából, míg a kislányunk imádja az újságokból kivágott színes képekből összerakott, karácsonyi hangulatú montázsokat.

Hét éve vagyok katona, számomra nagyon fontos a Magyar Honvédség, az a közösség, amelyben dolgozom. Tudom, hogy az ország gazdasági helyzete most nem teszi lehetővé, de reménykedem benne, hogy előbb-utóbb jobb lesz. Optimistának tartom magam, bízom a jövőben. A nehézségek ellenére boldog vagyok, hogy ilyen gyönyörű gyermekeim vannak, büszke vagyunk rájuk. A kislányunk hatéves, jövőre lesz iskolás, a középső fiunk tizenöt éves, Debrecenben, a Gábor Dénes Elektronikai Műszaki Szakiskola és Kollégium katonai osztályában elsős, a legnagyobb fiunk pedig mezőgazdasági szakiskolába jár.

Meghatódtam, amikor megtudtam, hogy mi is kapunk csomagokat. Csak köszönni tudom, hogy ilyen élményekben gazdag, fantasztikus karácsonyi ünnepeket élhetünk meg ebben az évben.

*Tigyi István Zsolt törzsszászlós
Fotó: Fodor András törzsszászlós*

A Z ÚJDONSÁGAI

ZRINYI KIADÓ

Korszerű fordításban megjelent a hadtudomány egyik alapműve:

Carl von Clausewitz
A háborúról
Fordította: Szabó Júlia
Keménytáblás, cérnafűzött
708 oldal
Bolti ár: 9000 Ft

A Katonák békében és missziókban sorozat legújabb tagja:

Resperger István-Kiss Álmos Péter-Somkuti Bálint
Aszimmetrikus hadviselés a modern korban
Keménytáblás, cérnafűzött
424 oldal
Bolti ár: 3500 Ft

Megrendelhető:
Zrínyi Kiadó
www.honvedelem.hu
1087 Budapest, Kerepesi út 29/B
Győr Edina
Tel.: 06 1 459 5373,
06 30 578 1048
E-mail: gyoredina@armedia.hu

A KATONÁK ÉS A ZENE

A Magyar Honvédség állományában szolgál Jártass Róbert szakaszvezető és Faragó Roland Márk szakaszvezető, akik szabadidejükben DJ-ként katonatársaik szórakoztatására vállalkoznak. Elekes László szakaszvezető, aki korelnök ebben a csapatban, gitározással mulatja az idejét és szórakoztatja bajtársait. Néma Marianna szakaszvezető pedig kellemes hangjával és remek temperamentumával nemcsak hazai és nemzetközi daloknak ad teret repertoárjában, de magyar népdalokból összeállított csokraival is elkápráztatja a hallgatóságát.

Jártass és Faragó szakaszvezetők 2004-ben vonultak be Szabadszállásra hat hónapos sorkatonai szolgálatra, majd a leszerelésüket követően, visszavágyván a lakatnyára világába, 2005 májusától szerződéses katonaként szolgálnak az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred állományában. Róbert BMK toloshajó-kezelő, Roland pedig PMP hadihídkezelő. A szerződéskötést követően hamarosan C típusú gépjárművezetői jogosítványt szereztek.

Elekes szakaszvezető szintén Szentesen szolgál; közel 50 éve született Szegeden, és azóta is ott lakik. A gitározást még kamaszként, több mint 30 éve kezdte el, és nélkülözhetetlen része az életének. Elsődlegesen a bluest szereti, és nem meglepő, hogy egyik kedvenc előadója éppen Jimmy Hendrix. Több EUFOR külszolgálati misszió mellett szolgált még a KFOR 18. váltásában is, szintén mesterlövész beosztásban.

A társaság hölgy tagja, Néma Marianna szakaszvezető nem a megszokott módon lett katona. Az egyetemi diploma megszerzését követően, 2008-ban szerződést kötött a Magyar Honvédséggel. A három hónapig tartó alapkiképzést követően Székesfehérvárra került az MH 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató Ezred állományába. Az elmúlt évek során több alkalommal szolgált EUFOR-misszióban, híradó- és informatikai központkezelői beosztásban.

A két lemezlovas szakaszvezető

Jártass szakaszvezető DJ-ként, Elekes szakaszvezető zenészként szórakoztatja katonatársait

kollégának nem ez az első nemzetközi missziója. Sőt, Faragó Roland Márk szakaszvezető 2006-ban ör- és biztosító katonaként a Zöld-foki-szigeteken támogatta a víztisztító szakasz munkáját. A négy katonában egy közös tulajdonság mindenképpen felfedezhető, mégpedig az, hogy szívesen szórakoztatják társaikat, amikor csak lehetőség van rá, illetve igény merül fel arra. Gondolkodás nélkül állítanak össze tartalmas programot, amellyel a misszióban levő katonák hasznosan és kellemesen tudják szabadidejüket eltölteni.

Jártass Róbert szakaszvezető 1998-ban ismerkedett meg a lemezlovasok világával. Azóta tudását és DJ-s technikáját mondhatni profi szintre emelte. Jó pár évvel ezelőtt Hódmezővásárhelyen nyolc órán át szórakoztatta közönségét. Makón egy alkalommal 600 főnek kellett talpalávalót adnia. Faragó Roland Márk szakaszvezető Róbert fellépésein keresztül szerette meg ezt a zenei világot. Több alkalommal szórakoztatta szakasztársait, ha kellett, akár hat órán keresztül is. Néma Marianna szakaszvezető, bár tudta, hogy kellemes hangja van, az éneklésbe igazából a Megasztár verseny hatására fogott bele. Akkor néhány előválogatáson túljutva környezete megismerte őt, és beindult a felké-

rések sorozata. Természetesen minden felkérést örömmel fogadott. Abban határozott, hogy csak hobbinak tekinti ezt a foglalatalkodást, és további zenei képzését is csak öntevékenyen tudja elképzelni. Alakulatának ünnepi állománygyűlésein különös örömmel lép fel a közel 800 fős közönség előtt. A négy katona abban is egyetért, hogy tevékenységük igazi szépsége az, hogy katonatársaikat szórakoztatják. Mivel mindannyian csupán a szabadidejükben foglalkoznak a zenével, így saját kikapcsolódásukat is ebben látják. Sőt, Faragó Roland Márk már saját zenét, illetve dalokat is kreált. Mivel még bizonytalan a számok-

A másik DJ, Faragó szakaszvezető 2005 májusától szerződéses katona

Néma Mariannának a magyar zenei élet nagyjai a példaképei

kal kapcsolatban, eddig csak keveseknek mutatta meg kompozíciót. Gondolatban foglalkozik azzal is, hogy ezen a területen továbblép és saját szerzeményeivel lepi meg közönségét. Mint a DJ-k elmondták, amennyiben sikeresek, illetve elismertek akarnak lenni, akkor a zenék mixelése teljes embert kíván. Természetesen három ember esetében három kedvelt zenei világról beszélhetünk. Jártass Róbert szakaszvezető inkább a techno vagy a latin house zenéket szereti, míg Faragó Roland Márk szakaszvezető szintén a technót, de annak a minimal techno változatát részesíti inkább előnyben. Marianna példaképei elsősorban a magyar zenei világ nagyjai közül kerülnek ki.

A zenéléshez kapcsolódó terveket illetően szintén közel azonos a szakaszvezetők véleménye: a kapcsolódás, saját maguk szórakoztatása a fő cél; ahogy Hevesi Tamás éneklí egyik igen ismert számában: „Egy életen át kell játszani!” Mások, így katonatársaik szórakoztatására addig gondolnak, amíg van felkérés, illetve igény. Ameddig a közönség jól érzi magát produkciójukat hallgatva, addig hadd szóljon a zene!

Dr. Murinkó Attila alezredes

HOGYAN TELTEK AZ ÜNNEPEK?

Nagy Ádám őrmester (MH AA)

– Próbáltam arra figyelni, hogy azokkal töltssem az időt, akik számomra fontosak. A szabadságom, illetve az ünnepek ideje alatt három magamnak felállított feladatra koncentráltam: légy azokkal, akiket szeretsz, egyél sok finomságot és pihenj annyit, amennyit csak tudsz. Az ünnepeket a családommal töltöttem, meglátogattam a rokonság majdnem minden tagját, mivel a távolság és a munka miatt erre az év során nem volt sok lehetőségem. Próbáltam teljesen kikapcsolni és a munkára, szolgálatra nem gondolni. Nagyokat ettem-ittam és amikor csak lehetett, pihentem.

Karácsony után időt szakítottam arra, hogy találkozzam olyan barátokkal, ismerősökkel, akikkel év közben kevésbé tudtam ápolni a kapcsolatot. A szilvesztert a párom családjával töltöttük egy zenés-táncos esten. Az ünnepek után „meglátogattam” az edzőtermet, mivel már hiányzott a mindennapi mozgás és a karácsonyi lakomák is megtették a hatásukat.

Összességében tehát kikapcsolódtam és kipihentem magam, hogy 2014-ben is a legjobb tudásom szerint legyek képes dolgozni, tudjam kiképezni a katonákat, szolgálni a hazámat!

Durucz né Tégylás Dóra főhadnagy

Hodosán Sándor főtörzsőrmester (MH BHD)

– Az idei karácsony sok tekintetben eltért az előzőektől. Párommal, Tündével az elmúlt évben belevágtunk a legnagyobb projektbe, a családalapításba. Első lépésként a családi fészkek megteremtését céloztuk meg, amelyet a lakhatási támogatás keretében nyújtott lakáslízing igénybevételével sikerült is megvalósítanunk. Szeptemberben be is költözhattünk az általunk kismelt, Budapest IV. kerületében található lakásba. Az ünnepekre már sikerült otthonossá tennünk, így a kettőnk keze által kialakított fészkek volt a legnagyobb ajándék, ami a nappaliban felállított karácsonyfa „alá kerülhetett”.

Szerencsésnek mondhatom magam, mivel olyan kollégák vesznek körül a mindennapok során, akiknek a segítségével széppé és otthonossá tudtuk varázsolni a lakásunkat. Igyekeztem ezt többek között azzal is honorálni, hogy a NATO Iroda-automatizálási Rendszer készenléti szolgálatának ellátására az ünnepek alatt önként jelentkeztem. Már mint budapesti lakos igyekeztem segíteni katonatársaimat azzal is, hogy az ünnepek alatt előforduló riasztások esetén ne a távolabb lakóknak kelljen útra kelniük és utazással tölteniük a szeretteikre szánt időt.

Kocsis Zsolt zászlós

Fromvald Lívია Éva zászlós (MH HKNYP)

A karácsonyi készülődés nálunk már alaptól örömmel indult. Megérkezett családunkba Joe. Egy szürkefehér kandúr, aki a maga hathetes bölcsességével fedezett fel mindent és mindenkit közvetlen közléről, és tántoríthatatlanul otthon érezte magát az első pillanattól kezdve. Tehát ő a miénk, és mivel négyéves Fruzszi lányom imádja az állatokat, kitörő örömmel és lelkesedéssel vetette bele magát a játékba – én pedig a főzésbe, ugyanis sok-sok fős családi összejövetelt kellett előkészítenem. A karácsonyfát együtt díszítettük, idén először gyerekektől, aki nagyon élvezte! Eljött a szenteste, szűk körben telt, ajándékok kibontásával, a csillogó szemű, fáradni nem akaró gyermekem örömeinek megkönnyezésével. Karácsony első napját a nagyinál töltöttük, aki finomságokkal várt minket és persze a Jézuska által otthagytott ajándékokkal. Másnap érkezett meg a család másik fele, testvérek gyerekekkel, hatalmas örömmel; tele volt a lakás hangzavarral, nevetéssel, jókat beszélgettünk, finom lett a leves és valamilyen főétel, a süti! Begyűjtöttem az összes vállveregetést, és sétáltunk egy jót Újpest feldíszített főterén, megcsodáltuk a karácsonyfát, a korszolyázókat, a sokaságot, akik a (sajnos hó nélküli) sétát választották az idei „tavasz-meleg” karácsonyon.

Balog Sándor törzsászlós

A PROTESTÁNS TÁBORI PÜSPÖKSÉG KIEMELT FELADATAI A 2014-ES ESZTENDŐRE

Az elmúlt évek kopott másolatát élni lehet ugyan, de az a gyakorlat szerint mindig gyengébbre sikerül a korábbinál. Különböznem sem léphetünk – ahogyan Herakleitosz bölcsen megállapította – kétszer ugyanabba a folyóba. Mert hol van már a tavalyi víz, és hol van már a tavalyi lépés. Az egyéni és kollektív folyamatok, viszonyulások a természetüként fogva egyaránt megújulást kívánnak. Akkor is így van ez, ha hasonló az éves terv az előző évihez. Úgy szólván ahány perc, annyi lehetőség, amivel élni kell. Jól felhasználni, kihasználni az időt pedig úgy lehet, ha azt beosztja, felelősen megtervezi az ember. *„Az időnk egy részét nyíltan ellopják tőlünk, egy része észrevétlenül elfolyik, de a legcsúnyább idővesztés mégis az, amelyet hanyagságunk okoz.”* (Seneca) Mindezt kiküszöbölve törekszik az ember céljainak megvalósítására. Az elé tornyosuló feladatok mellé odarendeli a végrehajtáshoz szükséges időt.

Ezen bevezető gondolatok mellett szeretném az olvasókkal röviden megosztani a HM Protestáns Tábori Püspökség 2014. évi kiemelt feladatait:

1. Az első örömteli feladat február 19-én köszönt ránk. A HM Tábori Lelkészi Szolgálat újraindításának 20. évfordulóját ünnepeljük közösen katolikus és zsidó szolgatársainkkal, nyugdíjasainkkal, valamint meghívott vendégeinkkel. Az előkészületek már tavaly októberben elkezdődtek és jó ütemben haladnak, reménységgel vagyunk afelől, hogy a két évtizedre történő visszatekintésünkben méltóképpen ünnepelhetünk.

2. Az idei esztendőben is végrehajtjuk szokásos protestáns zárándokutunkat. Ez idáig bevált módszerünkön – amely szerint mindig más úti célt jelöltünk meg – most sem kívánunk változtatni. 2014-ben Szlovákián, Csehországon keresztül a német területen fekvő, csodálatos Wittenberget szeretnénk meglátogatni. A reformáció 500 éves évfordulójához közeledve (2017)

óriási előkészületek folynak Németország-szerte. Amint azt tudjuk, Luther a Wittenberg óvárosában lévő vártemplom kapujára szegezte ki a 95 tétel tartalmazó plakátját, amelyen rámutat a középkori egyház bűneire. Útközben, Tábor városában megemlékezünk Husz János előreformátorról. Prágában szeretnénk megkoszorúzni a fehérhegyi csata színhelyén álló emlékművet. Visszafelé Lipcse városában megtekintjük a „népek csatája” emlékére emelt gigantikus emlékhelyet, ahol a Napóleon csapatai ellen vívott küzdelemben számos magyar (császári) katona esett el.

3. Minden évben rendelkezésre állnak a gyermektáborozási lehetőségek. Püspökségünknek önállóan nincs kapacitása tábor szervezni. A jelentkező katonagyermeket, az eddigi gyakorlat szerint, a korszályuknak megfelelő (szüleikkel egyeztetett) egyházi szervezésű táborokba irányítjuk.

4. Más szervezetek munkájába bekapcsolódva továbbra is szem előtt tarjuk a katonatemetők, katonasírok felkutatását, helyrehozatalát. Közeledve az I. világháború kitörésének fájdalmas évfordulójához, az idén szeretnénk még több egyházi középiskolást, gimnazistát bevonnunk ebbe a munkába. Célunk a fiatalok figyelmének ráirányítása e nemes ügyre, egyben a nemzet lelkiismeretének felébresztése. A világon mindenütt nagy figyelmet szentelnek ennek a feladatnak. Nálunk több évtizednyi lemaradás van e téren. Mégis azt tapasztaljuk, nem vészett ki az emberekből a nemes érzés. Nyitottak az ilyen szolgálatra, csak meg kell szólítani őket.

5. Fennállásunk óta törekedtünk a nemzetközi kapcsolatok ápolására. Az idén novemberben házigazdái leszünk az Európai Protestáns Tábori Lelkészi Szolgálatok Vezetői Konferenciájának. A neves rendezvényt kiemelt, megtisztelő figyelem kíséri Brüsszelből is. Reménységünk, hogy közös hitünk, együttgondolkodásunk, a katoná-

diplomácia és a közös értékek erősítését szolgálja majd ez a találkozó. Ma, amikor szerte a világon válságos időköt élnek meg a különböző nemzetek hadseregei, még jobban felértékelődik a lelkigondozói tevékenység szerepe. Keresztyén emberként valljuk, a teremtés koronája az ember, aki egyben a teremtés legnagyobb rizikófaktora is. A lehetőségei mellett megvannak a maga korlátai is, és bizony nehezen kitapinthatóak lelki terhelhetőségének határai. A speciális igénybevétel, a leterheltség okozta problémák mellett gyakran rakódnak a magánélet feszültségei, rendezetlenségei, és kinagyítják, leküzdhetetlennek álcázzák az akadályokat. Az emberi lélek összetett, és ebben nincsenek földrajzi határok. A tábori lelkészek körülményei nemzeteként lehetnek eltérőek, de a feladatuk ugyanaz. A cél maga: *a katona*, őértük vállalják a szolgálatot. Konferenciánk célja: kicserélni a tapasztalatokat, együtt cselekedni, gondolkodni és imádkozni azokért, akik bárhol a világban a hazájukért vagy az elnyomás alatt lévőkért, a békéért vállalták a katonai szolgálatot. A problémák katonai, etikai, teológiai feldolgozásánál közöttünk is nagy segítséget jelent a közös missziókban létrejött ismeretség, barátság.

Természetesen, mindezen túl, napi feladataink folynak a maguk medrében.

Idei kiemelt terveinket csupán azért osztottuk meg az olvasókkal, hogy talán lesz, aki szívesen választ majd programjaink közül. Tudva azt, hogy az égen, földön minden múlandó, az idő rohan, és el kell számolnunk vele egyszer az Örökévaló Isten előtt, igyekszünk jó sáfárai lenni a ránk bízott időnek. Nem titkolt vágyunk, hogy úgy tekinthessünk majd vissza 2014 szilveszterén az évre, hogy a Mennyei Gazdánk előtt állva meghalljuk: *„Jól vagyon hű szolgám, hű voltál a kevésen, sokat bízok rád...”* (Máté, 25:21)

Jákob János
dandártábornok

NEVESSÜNK!

Hasonlóság

A százados az egyik beosztottjához fordul:

- Kovács, maga a tengerre emlékeztet engem.
- Miért, olyan erős vagyok, annyira vad és szilaj, százados úr?
- Nem, hanem mert beteg leszek magától.

Bocsánatos bűn

- Képzelnék fiúk, majdnem befulladtam a medencébe! – meséli a főtörzs a katonáknak. – Az uszoda-ügyeletes mentett ki.
- Tudjuk, főtörzsmester úr – válaszolja az egyik őrzetű. – Az előbb volt itt bocsánatot kérni.

Memória

- Ennek a törzsmesternek van a legrosszabb fajta memóriája, amivel valaha találkoztam – mondja az egyik újonc a másiknak.
- Miért? Mindent elfelejt? – kérdezi a másik.
- Dehogy, éppen ellenkezőleg: mindenre emlékszik!

Hangulat

- Én nyomban fejbe lövöm magamat! – nyögi századosának a vezénylőzászlósa.
- Én is – válaszolja a századparancsnok.
- Akkor én mégsem! – feleli egy kis gondolkodás után a vezénylő.

Sakk és szerelem

- Két őrmesterlány beszélget:
- Hogy sikerült a randid?
- Hát, csak olyan sakkosan.

- Hogyhogy?
- A fehér királyról kiderült, hogy sötét paraszt.

Tanmese

Egy öreg gazdálkodó vett egy igáslóvat. Gyönyörű állat volt! Igaz, jó sokat is fizetett érte. Ám egy hónap múlva a ló megbetegedett, lábára sem tudott állni. A derék ember elkeseredve kihívta az állatorvost, aki azt mondta:

- Hát, a lovának egy vírusos megbetegedése van, három napig kell ezt a gyógyszert szednie. A harmadik napon eljövök, és ha nem javul az állapota, akkor le kell lőjük.

Az istállóban levő disznó meghalotta ezt a beszélgetést.

Az első nap után minden változatlan volt, a ló állapota nem fordult jobbra.

Odament erre a disznó a lóhoz, és így szólt:

- Gyerünk barátom! Kelj fel, állj lábára!

A második nap sem javult a ló állapota, nem hatott a medicina.

- Gyerünk barátom, kelj fel, mert ha nem, akkor meg fogsz halni! – figyelmeztette a disznó a lovat.

A harmadik napon is beadták a lónak a gyógyszert, de semmi! A ló állapota nem javult.

Az állatorvos megérkezett, ránézett a lóra és lemondóan így szólt:

- Sajnos nincs mit tenni, meg kell öljük a lovat, mert megfertőzheti az összes többit is.

Meghallotta ezt a disznó és lélekszakadva rohant a lóhoz:

- Hej, testvér! Megjött az állatorvos, véged van! Kelj fel most vagy soha, amíg nem késő! Gyerünk!

A ló horkantott egyet, feltápászko-

dott és elkezdett lépegetni, majd szaladni.

- Csoda történt! Ezt meg kell ünnepeelnünk! – kiáltott boldogan a gazda. – Csináljunk egy bulit, lakomázzunk! Levágjuk a disznót!

Mi ebből a tanulság: *Foglakozz a saját dolgoddal, abból baj nem lehet!*

Káros hatás

A fiatal főtörzsmestert a focipálya mellett leszólítja egy koszos ember, hogy adjon neki egy ezrest ennivalóra. A főtörzs előveszi a pénztárcáját, kiveszi az ezrest és megkérdezi a koldust:

- Ha megkapod ezt a pénzt, akkor kaja helyett sört veszel rajta?

– Nem uram, teljesen felhagytam az ivással.

– Focimeccsre mész, ahelyett, hogy ennivalót vennél?

– Neem, esküszöm, már régóta nem érdekel a foci.

- Talán egy pókermeccset játszol?

– Már 18 éve nem játszom pókert.

– Talán csak nem lányokra költenéd?

– Nagyon félek a nemi betegségektől – mondja felháborodottan a csöves.

– Nem adok neked pénzt! Helyette viszont elviszlek a házamba, ahol egy szuper ebédet kapsz a feleséggemtől.

– Uram, nagyon mérges lesz a felesége, ha egy ilyen koszos, bűdös embert a házába visz.

– Ugyan már, ennél sokkal fontosabb, hogy a feleségem lássa: hogy néz ki egy férfi, aki feladta a sört, a pókert, a focit és a szexet.

Összeállította:

Berek Zsolt törzszászlós

Lali és az alkalmassági vizsgálat

Egyed Zoltán szakaszvezető rajza

TÖRTÉNELMI PÁRHUZAMOK 1914–2014

Az 1869–1914. közötti időszakot a hazai lótenyésztés aranykoraként tartják számon. Száz éve, az I. világháború kitörésekor a ló fontos tényező volt a hadviselésben, nemcsak a csatákban, a szállításban, az igavonásban játszott szerepet, hanem a katona bajtársaként is helyt kellett állnia. (1–2. kép) A kínai horoszkóp szerint 2014 a ló éve, amely bőséget, haladást és fejlődést hoz majd az életünkbe.

A 3. képen a Magyar Honvédség EUFOR-kontingensének katonái harcászati feladat végrehajtása közben láthatók a Sarajevó melletti Rajlovác laktanyában. Ez az objektum 100 évvel ezelőtt akár otthona is lehetett az Osztrák–Magyar Monarchia magyar katonáinak, akik, mint a patinás fotó tanúsítja, járőrözési feladatot hajtanak végre Bosznia hegyeiben (4. kép).